

ZPRAVODAJ NÁRODNÍHO BRATRSKÉHO SPOLEČENSTVÍ SFŘ

ČÍSLO 2

NR 2018 - 2021

ŘÍJEN 2018

Uvnitř naleznete: **Kalendárium**; **Pravidla** pro odpustky; **Zápisy** ze zasedání Národní rady; **Kongres** v Litvě; **Národní volební kapitula** v Rakousku; **Poutí** na sv. Hostýn; **Výročí** a mnoho dalšího o životě SFŘ

Jásejte a radujte se

Milé sestry a bratři,

jásáte a radujete se, když se díváte v televizi na události u nás a ve světě nebo na další „oblíbené programy“? A přece máme jásat a chválit Boha tak, jak jsme k tomu vyzváni v 95. žalmu:

Pojďme, jásejme Hospodinu – oslavujme skálu své spásy, přistupme před něho s chvalozpěvy a písněmi mu zajásejme. Neboť veliký je Bůh Hospodin...

Myslíte si, že lid Izraele měl důvod k jásotu, když ve vyhnanství u babylonských řek vzpomínali na Sión? A tak než vysedávat u televize a naříkat „Kam ten svět spěje...?“ Není lépe pokračovat v modlitbě tohoto žalmu?

Pojďme, padněme, klaňme se, poklekněme před svým tvůrcem, Hospodinem! Neboť on je náš Bůh a my jsme lid, který pase, stádce vedené jeho rukou.

Náš „pan papež František“ nás v apoštolské exhortaci *Gaudete et exultete* (Radujte se a jásejte) též vybízí k radosti. A máme stále usilovat o svatost. Jak? Tím, že „každý svým způsobem bude dělat to, co říká Ježíš v blahoslavenstvích“. Tak! A přečtěte si 3. kapitolu, která má nadpis *V mistrově světle* a je uvedena slovy PROTI PROUDU.

Ale máme i jeden aktuální důvod k radosti a jásání: Letos oslavujeme 40 let od vzniku naší nové Řehole, kdy my, terciáři jsme se stali na základě Bully sv. Otce Pavla VI. „Na věčnou paměť“ **členy samostatného Sekulárního františkánského řádu**. Toto výročí si připomíná a slaví náš řád po celém světě. V našem Národním bratrském společenství jsme oslavy zahájili obnovou slibu profese při tradiční pouti na svatý Hostýn (15. 9.). Prosím, připojte se k těmto oslavám ve vašich místních bratrských společenstvích a v průběhu jubilejního roku (do 25. 6. 2019) obnovte slib profese. A poděkujte za tento dar. A každý z nás ať si v tomto období sám přečte a promedituje tuto Řeholi a (viz žalm 100):

Plesejte Hospodinu všechny země, služte Hospodinu s radostí – vstupte před něho s jásotem!

Pokoj a dobro!

František Reichel
Národní ministr SFŘ

Kalendárium SFŘ

4. října svátek sv. Františka z Assisi

12. – 13. října podzimní formační seminář NBS SFŘ v ČR

21. října vzpomínka na nedožití devadesátiny bratra Česlava Moravská Třebová

21. října oblastní setkání terciářů a příznivců sv. Františka Olomouc

1. listopadu slavnost Všech svatých

17. listopadu svátek sv. Alžběty Uherské

18. listopadu Den chudých

29. listopadu svátek Všech svatých serafínského řádu

8. prosince slavnost Neposkvrněného početí Panny Marie

25. prosince slavnost Narození Páně

Seznam příloh Zpravodaje:

- Laetitia Vera - formační příloha
- Fotopříloha: CMP Velehrad, kongres Litva, Hoješín, exercicie Olomouc, františkánská Lesní stezka, dovolená Sušice
- Pozvánky

Publikace Svatost ve světě – tip na vánoční dárek

Naše NBS SFŘ připravuje na listopad vydání knihy Dr. Jitky Krausové „Svatost ve světě“, která popisuje zajímavý život 42 laiků – františkánských terciářů - žijících ve 20. století a jsou na různém stupni procesu svatořečení. Úvod napsal P. Bonaventura Štivar, OFM Cap, který publikaci též recenzoval. Jde o další publikaci této autorky – již napsala zajímavou publikaci Manželství – cesta k svatosti.

Aktuální informaci o distribuci a prodeji knihy získáte na webových stránkách SFŘ a také u všech členů Národní rady.

Český text schválil

br. Jiří Lukáš Šebák OFM^{Cap.}, provinciál

Z úřadu pro [duchovní] asistenci Sekulárního III. františkánského řádu [TOF]

Z různých zemí přišla na Konferenci otců generálních asistentů TOF [nyní SFŘ] žádost o vypracování jediného seznamu odpustků společného členům Sekulárního III. františkánského řádu [nyní: Sekulárního františkánského řádu] a Řádu řeholních terciářů působících kdekoli pod [záštitou] františkánské rodiny. Konference proto uznala za vhodné předložit posvátné Apoštolské penitenciárii jednotný seznam společně s žádostí, aby předchozí čtyři seznamy pozbyly platnosti.

Seznam odpustků pro Sekulární III. františkánský řád [nyní Sekulární františkánský řád]

Posvátná Apoštolská penitenciárie

Odbor odpustků

čj. 4/72

Svatý otče,

Meziobedienční generální rada Sekulárního III. řádu sv. Františka z Assisi [nyní: Předsednictvo Mezinárodní rady Sekulárního františkánského řádu] pokorně žádá, aby podle směrnic apoštolské konstituce *Indulgentiarum doctrina* z 1. ledna 1967, čl. 14, byly znovu potvrzeny odpustky udělené Svatým stolcem členům Sekulárního III. františkánského řádu [nyní: Sekulárního františkánského řádu] A Bůh, atd.

22. ledna 1972

Posvátná [Apoštolská] penitenciárie ze zvláštního a výslovného apoštolského zmocnění laskavě uděluje plnomocné odpustky, jež mohou získat výše zmínění členové, jestliže řádně splní obvyklé podmínky (svátost smíření, svaté přijímání a modlitba na úmysl Svatého otce) a vykonají nebo obnoví alespoň soukromě, slib, že budou věrně zachovávat stanovy svého sdružení [nyní: Řeholi SFŘ].

V den přijetí do řádu, v den profese a u příležitosti zakončení řádné vizitace [bratrské nebo pastorační] v den svátku: Neposkvrněného početí Panny Marie [8.12.], sv. Františka z Assisi [4.10.], sv. Ludvíka IX., krále [25.8.], sv. Alžběty Uherské [17.11.], bl. Lucchesia [28.4.], sv. Kláry [11.8.], sv. Markéty z Cortony [15.5.] a Všech svatých serafinského řádu [29.11.].

Toto rozhodnutí platí bez časového omezení a nabývá platnosti okamžikem vydání apoštolského breve. Cokoli by bylo v rozporu s tímto rozhodnutím, pozbývá platnosti.

Z pověření Jeho Eminence

G. Sessolo, regent

M. Venturi, sekretář

ZASEDÁNÍ NÁRODNÍ RADY NBS SFŘ V ČR 2018 – 2021

Zápis z jednání NR dne 30. 06.2018

č. zápisu: 01

Přítomni: František Reichel OFS, Luboš Kolafa OFS, Zdeňka Nečadová OFS, Ludmila Holásková OFS, Marie Richterová OFS, Markéta Kubešová OFS, Lumír Hurník OFS, Pavel Vaněček OFS, P. František Kroczek OFMCap.

Omluveni: P. Antonín Klaret Dabrowski OFM, P Karel Koblížek OFMConv.

Místo jednání: Brno, klášter kapucínů 9:30 – 15:30

Program jednání:

1. zahájení modlitbou dle Rituálu a písní ke svaté Anežce České, rozjímání nad úryvkem z Písma Jan 13. kap. Verš 1 - 20: vzor a program pro novou Národní radu: SLOUŽIT AŽ DO KRAJNOSTI!
2. členové NR informovali o předávání služeb od odstupující NR.
3. NR projednala návrh Františka Reichela „Zásady činnosti NR 2018-2021“ a po několika pozměňovacích návrzích jednomyslně schválila – **příloha č. 1.**
4. NM zajistí změnu v Rejstříku evidovaných právnických osob vzhledem ke změně NM.
5. NR byla seznámena s aktuálním seznamem MBS v ČR a schválila rozdělení patronátů do MBS - **příloha č. 2** včetně aktualizace požadavků na VK a BaPV.
Seznam a kontakty na ministry MBS – **příloha č. 3.**
Seznam a kontakty na duchovní asistenty v MBS – **příloha č. 4.**
6. NR projednala převzetí závazků od minulé NR:
 - a) vydání publikace „Svatost ve světě“ – schváleno 500 ks, podrobnosti NR schválí elektronickou poštou – dosud jsme neobdrželi návrh smlouvy
 - b) vydání knihy „Duchovní doprovázení“ – kniha je zadána k překladu, předpokládané dokončení 6/2019 – dosud jsme neobdrželi návrh smlouvy
 - c) shromažďování svědectví o povolání do SFŘ – došlé příspěvky jsou již zveřejněné na webu SFŘ
 - d) duchovní obnova na Velehradě – P. Vella v únoru 2019 – bez nároku na financování, garant H. Reichsfeldová
 - e) projekt poustevny na Sv. Antonínku
– kontaktní osoba k bodu 6) – Luboš Kolafa
7. NR projednala plán akcí NBS:
 - a) na letošní a příští rok – **příloha č. 5 a 6.**
 - b) Pout' na Sv. Hostýn a schválila program - **příloha č 7.** NR schválila příspěvek na dopravu do 15 000,- Kč. Členové NR projednají účast a požadavky na dopravu ve svých patronátních MBS.
8. Ekonomické informace:
 - a) Předání pokladny od Markéty Strašíkové Marii Richterové proběhne na začátku II. pololetí, hospodárka teprve pak může vypracovat zprávu o hospodaření za minulé období, vyúčtování NVK a navrhnout plán výdajů na období do konce roku 2018.
 - b) NR přijala návrh na cestovní příkazy v elektronické podobě a projednala návrh hospodárky na proplácení finančních náhrad za cestovné a službu v MBS v plné výši jízdenek za dopravu – jednomyslně schváleno.
 - b) NR jednomyslně schválila výdaje: 4.000 Kč na počítačový program a cca 1.500 Kč na záložní disk pro hospodárku.

9. CIOFS a zahraniční spolupráce:

- a) Markéta Kubešová informovala o přípravách naší účasti na setkání OFS v Litvě
- b) NR projednala termíny mezinárodní vizitace 2019 – zajistí Markéta Kubešová
- c) NR přivítala návrh Františka Reichela pro těsnější spolupráci s národními společenstvími okolních států: Slovensko – kontaktní osoba František Reichel, Polsko – kontaktní osoba Lumír Hurník, Rakousko – navážeme na poslední návštěvu Marie Janáčkové, Německo – MBS Sušice.

10. NR byla seznámena se situací v týmech spolupracovníků, na příštím zasedání NR bude projednáváno.

11. 40. výročí Řehole: Rok profese zahájen 24. 6. 2018, na národní úrovni společně oslavíme obnovou profese na pouti na Sv. Hostýn a Mariánské pouti Prahou. Doporučení do MBS: společně Řeholi studovat a obnovit profes do 24. 6. 2019 – zejména se zaměřit na členy, kteří nemohou docházet na setkání MBS

Termín dalšího zasedání NR: 22. 9. 2018, 9:30 – 16:00

Místo: Brno, klášter sester františkánek na Grohové

Zapsal: Zdeňka Nečadová

Kontroloval: František Reichel

Informace o 2. jednání NR 22. 9. 2018 v klubovně u kostela svaté Anežky v Praze - Spořilově

Úvodní poznámka: Podrobný zápis je uveřejněn na webových stránkách NBS SFŘ.

Z programu jednání:

- Zahájení modlitbou dle Rituálu a zamyšlením nad evangeliem dle Luk 1,38 -56 jako návod pro naši službu
- Kontrola zápisu ze zasedání NR 30. 6:
 - Byla provedena změna v Rejstříku evidovaných právnických osob vzhledem ke změně služby Národního ministra
 - Byl předán účet i pokladna nové ekonomce NBS a provedeny příslušné změny v bance
 - Byla podepsána smlouva na vydání knihy Svatost ve světě (termín vydání listopad 2018, náklad 600 kusů, cena 150.- Kč)
 - Byla podána informace o dobrém průběhu příprav na seminář s. P. Vellou v březnu na Velehradě.
- Naše služba v MBS:
 - Podrobně projednáno zaměření naší služby (tj. členů Národní rady) v MBS
 - Projednány termíny volebních kapitul a vizitací MBS ve 4. čtvrtletí 2018
- Národní bratrské společenství (akce NR a další)
 - Obnova profese je stěžejním programem našeho NBS v návaznosti na 40. výročí naší Řehole. Členové NR mají návrh programu této obnovy a Pamětní listy pro potřeby jednotlivých MBS.
 - Projednána témata formace na léta 2019 - 2021
 - Formační seminář 13. 10. v Brně je zajištěn. Téma Lectio divina, přednáší P. František Kroczek, OFMCap. Přihlášky do 1.10.
 - Projednán návrh na Seminář duchovních asistentů MBS (na rok 2019)
 - Poradní týmy NR budou tyto: formační, redakční, překladatelský a modlitební 78
 - Zpravodaj NBS (obsah, termíny – uzávěrka č. 3.: 12. prosince)

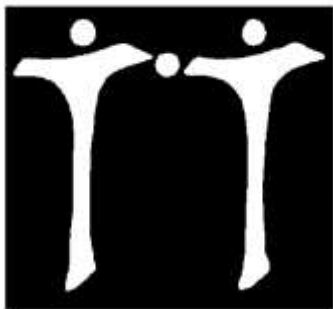
- Webové stránky SFŘ – projednána aktualizace a návrh úprav
- Archiv NBS – informace o současném stavu
- Další připravované akce – doplnění kalendáře:
 - 2018 18. 11. Den chudých a jeho zajištění v NBS SFŘ v návaznosti na encykliku Jásejte a radujte se (odstavec 95 – 99)
 - 2019 1.9 Světový den modliteb a péče o stvoření (zajišťuje MBS Hradec Králové)
 - 9. – 10. 11. Víkend s Anežkou v Praze (po jejích stopách v roce, kdy slavíme 30. výročí zakladatelky našeho řádu v Českých zemích)
 - 17. 11. Světový den chudých v našich MBS
- Mezinárodní bratrské společenství
 - Litva – podána podrobná zpráva
 - CIOFS – požadavky na spolupráci – hledají se spolupracovníci z řad našeho NBS pro některé okruhy
 - CIOFS – projednáváme termíny vizitace našeho NBS (květen/červen 2019)
 - Uganda sbírka na studně bude pokračovat do 25.6.2019. MBS i jednotlivci mohou i nadále zasílat svoje finanční dary na účet NR 189969375/0300 variabilní symbol 2222.
 - Slovensko – ministři obou NBS projednají návrh spolupráce na rok 2019
 - Rakousko – při pouti na sv. Hostýně byl navázán kontakt se zástupkyní Národního ministra
- Hospodaření – projednáno:
 - Stav účtu a pokladny
 - Výhled do konce roku 2018
 - Rozpočet na rok 2019
- Různé –
 - K 40. výročí SFŘ byly zhotoveny propisovačky. Na pouti na sv. Hostýně byl o ně velký zájem. Další jsou k dispozici u členů NR (30.- Kč/kus)
 - Příštím zasedání NR bude v Brně 8.12.

Zapsala: Z. Nečadová

Připomínka zemřelých členů SFŘ

V sobotu 3. listopadu je liturgická památka na všechny zemřelé serafinského řádu: bratry, sestry, příbuzné a dobrodince.

Nezapomeňte na ně ve svých modlitbách nebo při mši svaté.

K O I N Ō N I A

...spolu na cestě

2018 - 1

Ročník 25

N. 97

JAKO TY JSI MNE POSLAL DO SVĚTA, TAK I JÁ JSEM JE POSLAL DO SVĚTA (Jan 17, 18)

40 let po *Seraphicus Patriarcha*

KONFERENCE GENERÁLNÍCH DUHOVNÍCH ASISTENTŮ SFŘ-FRML

RODINA JAKO POVOLÁNÍ A POSLÁNÍ

Fr. Alfred Parambathu OFMConv.

Obecný úvod

V tomto roce si sekulární františkáni po celém světě připomínají 40. výročí své současné řehole, vyhlášené papežem Pavlem VI. v apoštolském listě *Seraphicus Patriarcha*, datovaném 24. června 1978. Při této příležitosti zve právě ukončená XV. generální kapitula SFŘ (konala se 4-11. listopadu 2017 v Seraphicu v Římě) všechny členy k reflexi toho, jak řeholi používat a jak ji žít v konkrétních situacích. Konference generálních asistentů (CAS), inspirována tématem generální kapituly “Jako ty jsi mne poslal do světa, tak i já jsem je poslal do světa” (Jn 17, 18), rozhodla věnovat letošní Koinonii těmto čtyřem souvisejícím tématům:

Koinonia 2018-1: “Rodina jako povolání a poslání” – Fr. Alfred Parambathu, OFMConv.

Koinonia 2018-2: “Práce jako povolání a poslání” – Fr. Francis Dor, OFMCap.

Koinonia 2018-3: ““Ekologická konverze” jako povolání a poslání”, Fr. Pedro Zitha, OFM

Koinonia 2018-4: “Závazky v politice sekulárních františkánů”, Fr. Amando Trujillo Cano, TOR

1. Rodina jako povolání a poslání

Rodina je často nazývána základní buňkou lidské společnosti. V křesťanské terminologii je nazývána domácí církví (Katechismus katol. církve, par. 2204). V této studii se chceme podívat na rodinný život jako na povolání a poslání, ve světle řehole a konstitucí SFŘ a apoštolské exhortace *Amoris Laetitia*.¹

Jednou z velkých výzev, kterým čelíme v posledních letech v sekularizovaných společnostech, je snaha změnit zákony, které po tisíce let uznávaly Boží plán s manželstvím a rodinou, tak, jak byly ustanoveny v řádu stvoření, tedy tak, že dávaly právní normu dědictví lidstva řízenému přírodním zákonem. Ten-

¹ Apoštolská exhortace *Amoris Laetitia* (Radost z lásky), je výsledkem modlitební reflexe papeže Františka nad diskusemi a závěry dvou biskupských synod, které se konaly v Římě v říjnu 2014 a v říjnu 2015 a týkaly se manželství a rodiny. V tomto listě papež sdílí s církví své učení a doporučení ohledně pastorační služby manželům a rodinám a ohledně vznešeného povolání a poslání, které jsou manželské páry a rodiny povolány prožívat. Tato exhortace má velký význam pro porozumění představě církve o manželství a o rodinném životě a pro pastorační užití v dnešní společnosti a kultuře. (V dalším textu bude tato encyklika citována pod zkratkou AL).

to způsob chápání je utvrzený už na začátku bible: “Bůh stvořil člověka, aby byl jeho obrazem, stvořil ho, aby byl obrazem Božím, jako muže a ženu je stvořil. A Bůh jim požehnal a řekl jim: „Plodte a množte se a naplňte zemi. Podmaňte ji a panujte nad mořskými rybami, nad nebeským ptactvem, nade vším živým, co se na zemi hýbe.“ (Gen 1: 27-28).² A dále je v textu pokračování: “Proto opustí muž svého otce i matku a přilne ke své ženě a stanou se jedním tělem.” (Gen 2: 24). Skutečnost, že bible je plná rodinných příběhů, je patrná od první stránky, s objevením se rodiny Adama a Evy, až po poslední stránku, kde je svatební hostina nevěsty a Beránka.³

V dnešním světě, ve kterém základní rámec pro veřejné diskuse je příliš často zaměřen na práva a svobodu jedince, se katolická církev dívá na jedince jako na člena rodiny, a na rodinu ve vztahu ke společnosti.⁴ Církev v moderní době vždy zdůrazňovala fakt, že rodina je místo, kde je předávána a žita naše katolická víra a že rodina samotná má vztah k Božímu plánu, zjevenému v Písmu svatém, pro naši spásu v Ježíši Kristu. Toto základní učení katolické církve o rodině se odráží v dokumentu II. vatik. koncilu *Gaudium et Spes*, (6. prosince 1965), bylo vyzdviženo sv. papežem Janem Pavlem II. v jeho apoštolské exhortaci *Familiaris Consortio* (22. listopadu 1981) a pak též v Katechismu katol. církve (11. říjen 1992). Nyní máme nejnovější apoštolskou exhortaci papeže Františka o rodině *Amoris Laetitia* (19. března 2016), které věnujeme obzvláštní pozornost.

2. Rodina pohledem *Amoris Laetitia*

Papež František zdůrazňuje, že naše doba je často vedena ideologiemi extrémního individualismu a relativismu, které ohrožují každou oblast lidského života, zvláště rodinného života. Rodinný život bývá nahlížen jako jakési “průchozí místo, do něhož se lze utéci, pokud se to jeví výhodným, anebo od kterého se vyžadují práva, zatímco svazky jsou vydány nejistotě vrtkavých přání a okolností”.⁵ Obzvlášť velkou výzvou je individualismus příliš zaujatý touhami jednotlivce, a také kultura věcí na jedno použití, která rozmetá manželství a rodinu, kdykoliv jsou nepohodlné nebo únavné. Tyto ideologie ovlivnily nejenom pojetí instituce manželství, ale také emocionální život lidí. “Na citové vztahy přechází to, co se děje s předměty a s životním prostředím: všechno lze odepsat, kdokoli je na jedno použití, promarní se a zničí, využije a vymačká, dokud slouží. A potom: sbohem!”⁶ V tomto apoštolském listě se církev snaží poskytnout solidní nabídky pro tyto situace.

Učení papeže Františka o rodině začíná prezentací biblického pohledu na rodinu. Poukazuje na to, že Slovo Boží není řadou abstraktních myšlenek, ale spíše zdrojem útěchy a společníkem pro každou rodinu, která zakouší obtíže nebo utrpení (srv. 22). Manželství a rodinný život jsou nahlíženy jako vyjádření bytostné sociální dimenze člověka, o kterou se církev zajímá, protože duchovní život se vtěluje do společenství rodiny (srv. 316) a prosperita rodiny je rozhodující pro budoucnost světa a církve (srv. 31). Zhuštěná vize rodiny a manželství je shrnuta v odstavci 292:

"Křesťanské manželství, odraz jednoty Krista a Jeho církve, se plně uskutečňuje sjednocením muže a ženy, kteří se vzájemně odevzdávají ve výlučné lásce a svobodné věrnosti, patří si až do smrti, jsou otevřeni předávání života, posvěceni svátostí, která jim uděluje milost stát se domácí církví a kvasem nového života pro společnost."

S touto jasnou vizí katolické církve v mysli se pojdme podívat, jak tato apoštolská exhortace představuje rodinný život jako povolání.

² Pro detailnější pohled na rodinu ve světle Bible odkazujeme čtenáře na: *Amoris Laetitia*, 8-30; L. ANTINUCCI, *Seguire Cristo allamania di Francesco*, Padua 2011, str. 333-343.

³ Srv. AL 8.

⁴ V tomto je důležité naslouchat papeži Františkovi, který varuje, že extrémní individualismus, který “znetvořuje rodinné vazby, považuje každého člena rodiny za ostrov a v určitých případech prosazuje ideu subjektu utvářejícího se podle svých přání chápaných jako absolutno.” (AL 33).

⁵ AL 34.

⁶ AL 39.

3. Rodina jako povolání

Rodinný život je představován jako účast na spasitelném díle Ježíše Krista, který se vtělil do lidské rodiny a dovršil svoje poslání na kříži. Manželské páry zauímají stejný vztah, jako je ten, který vzniká mezi Kristem a církví. Na manželství se nehledí jako na sociální konvenci, ale jako na povolání, které vyžaduje konkrétní odpověď. Tedy můžeme číst:

“Manželé jsou proto pro církev stálou připomínkou toho, co se událo na kříži. Jsou pro sebe navzájem a pro své děti svědky spásy, na které se podílejí prostřednictvím svátosti. Manželství je povolání, nakolik je odpovědí na specifické pozvání žít manželskou lásku jako nedokonalé znamení lásky Krista a církve. Rozhodnutí uzavřít sňatek a založit rodinu proto musí být plodem rozlišení vlastního povolání.” (72)

Papež František učí, že toto povolání je jedinečné a nenahraditelné (srv. 88) pro církev i pro společnost jako celek.⁷ Jako kterékoliv jiné povolání, také povolání k rodinnému životu čelí výzvam, vzhledem k fyzické a citové blízkosti. Poukazuje se na to, že “žádná rodina není jednou pro vždy dokonalá a hotová, nýbrž vyžaduje postupný rozvoj vlastní schopnosti milovat. Je to trvalé povolání ...” (325). Ukazuje se, že žití povolání “domácí církve” rozhodně není lehký úkol. Je možný pouze tehdy, když ideál manželství je stvrzený příkázáním výlučnosti a stability (srv. 34).

4. Rodina jako poslání

Hlavním posláním rodin je předat křesťanskou víru, kterou samy dostaly. Předání víry se většinou děje v rodinách - od rodičů k dětem.⁸ Předávání víry předpokládá, že rodiče sami skutečně důvěřují Bohu, hledají ho a cítí svoji potřebu s ním být. “Zásadní je, aby děti konkrétně viděly, že modlitba je pro jejich rodiče skutečně důležitá. Chvilé modlitby a výrazy lidové zbožnosti v rodině proto mohou mít více evangelizující moc než všechny katecheze a všechny promluvy” (288). Skrze iniciační svátosti (křest, bířmování a eucharistie) zve Bůh rodiny k tomu, aby vstoupily do plnosti života v Ježíši Kristu. Jakmile do něj jednou vstoupily, jsou vyzývány k tomu, aby se k němu hlásily a říkaly o něm ostatním. Předávání víry dětem, ve smyslu pomáhání v jejím vyjádření a růstu, pomáhá celé rodině v jejím evangelizačním poslání. Zcela přirozeně začne šířit víru okolo sebe, i mimo rodinný kruh. Jak nám papež František důrazně připomíná, poslání rodiny se vždy rozšiřuje navenek, do služby bratřím a sestrám:

„Rodina se utváří jako činitel pastorační práce tím, že výslovně hlásá evangelium a přináší různé formy svědectví: solidaritu s chudými, otevřenost k jinakosti lidí, ochranu stvoření, morální a materiální solidaritu s jinými rodinami, především nejchudšími, práci pro šíření obecného dobra i skrze proměnu nespravedlivých společenských struktur, počínaje územím, kde žije, a žitím skutků tělesného a duchovního milosrdenství.“ (290)

Dnes více než dříve je pro předávání víry nutný jazyk, který je pro každého srozumitelný, zvláště pro mladé lidi. Musí vyjadřovat krásu lásky v rodině a pomáhat lidem, aby pochopili význam pojmů jako sebe-darování, manželská láska, věrnost, plodnost a rozmnožování. Rodiny žijí svou spiritualitu právě tím, že jsou domácí církví a současně živou buňkou pro měnící se svět (srv. 324).

5. Rodina a sekulární františkáni

Výzva papeže Františka skrze apoštolskou exhortaci *Amoris Laetitia*, která platí pro všechny rodiny v katolické církvi, musí obzvláště rezonovat mezi členy Sekulárního františkánského řádu. Jsou členy též katolické církve a jako sekulární františkáni jsou povoláni žít evangelium podle františkánské spirituality ve svých světských podmínkách (srv. Generální konstituce 8,1). Musí být tedy schopni způsobem, který od

⁷ Tato skutečnost byla prezentována v předchozím učení církve, jak to vidíme v dokumentech II. vatik. koncilu: “Sám Bůh je původcem manželství” (*Gaudium et Spes* 48) a v katechismu: “Povolání k manželství je vepsáno do samé přirozenosti muže a ženy, jak vyšli z rukou Stvořitele. (Katechismus katol. církve, par. 1603).

⁸ Papež František cituje sám sebe, když mluví o tomto předávání víry: “„Je krásné, když maminky učí malé děti posílat pusinku Ježíši či Matce Boží. Kolik je v tom něhy! V té chvíli se srdce maličkých mění na místo modlitby.“ *AL* 287.

nich církev očekává, odpovídat na výzvy moderního světa ovlivňující rodinný život. Jako právnické dokumenty se řehole nebo generální konstituce SFRŽ nezmiňují o charakteru výzev, kterým rodiny čelí. Přesto jasně říkají, že efektivita života sekulárního františkána závisí na schopnosti reagovat na výzvy, které přicházejí ze společnosti (srv. Generální konstituce 8, 2).

5. 1. Rodina jako první misijní místo

Prvním místem, kde musí sekulární františkáni svědčit o své víře a spiritualitě, je sféra jejich vlastní rodiny (srv. Generální konstituce 12. 1; 17. 1): “Výchozí bod” pro misie je pro sekulárního františkána jeho/její rodina. Musíme být srozuměni s pořadím priorit, jak je Konstituce jasně prezentují, když pojednávají o přítomnosti sekulárního františkána v církvi a ve společnosti (srv. Generální konstituce 17.4):

- ve své vlastní rodině
- potom ve svém společenství
- a pak v místní církvi a ve společnosti.

Tedy poslání sekulárního františkána začíná v rodině. Jinde se píše, že povolání sekulárního františkána nemá vést k zanedbávání rodinných povinností, ale spíše se musí “postarat o vlastní rodiny a sloužit společnosti ... ” (Generální konstituce 15.2). Stejnou logiku nacházíme tam, kde se mluví o míru. “Sekulární františkáni jsou povoláni být nositeli pokoje ve svých rodinách i ve společnosti” (Generální konstituce 23. 1) a paragraf pokračuje o tom, že pro uchování míru v rodině by bratři a sestry ve vhodný čas měli sepsat poslední vůli a závěť o nakládání s jejich majetkem (srv. Generální konstituce 23.3). Tedy je jasné, že rodina je prvním místem, ve kterém sekulární františkáni žijí svoje křesťanské závazky a františkánské povolání.

5. 2. Prosté a otevřené křesťanské vzdělání

V našem rozboru *Amoris Laetitia* jsme sledovali, jak papež František klade důraz na předávání víry v rodině z generace na generaci. Stejně pojetí vidíme v řeholi SFRŽ. V článku 17 čteme:

“Manželé zvláště tím, že prožívají milosti plynoucí z manželství, ať vydávají ve světě svědectví o Kristově lásce vůči jeho církvi. Prostou a otevřenou křesťanskou výchovou, s citlivostí k povolání každého ze svých dětí ať jim radostně zprostředkovávají svou lidskou a duchovní cestu.”

Rodina církve má skrze křest přirozený misijní charakter. Zvětšuje svoji víru aktem sdílení své víry s ostatními, především se svými dětmi. Právě žití společenství jako rodiny je tou první formou hlásání víry. Vskutku, evangelizace začíná v rodině, ta předává duchovní život právě jako tělesný. Papež František řekl ve své první apoštolské exhortaci *Evangelii Gaudium* (24. listopadu 2013): “Být učedníkem znamená mít stálou ochotu přinášet druhým Ježíšovu lásku a k tomu spontánně dochází kdekoliv – na cestě, na náměstí, v práci, na ulici.” (par. 127). Toto je výzva pro každého sekulárního františkána dnes: být nástrojem evangelizace na ulici, na náměstí, během práce nebo na cestě.

Závěr

Katolická církev učí základní pravdu, že podle Božího plánu je stvoření samo uspořádáno pro svoji spásu. Tedy rodina jako stvořená skutečnost nachází svůj plný význam jako křesťanská rodina, jako společenství, pro něž Ježíš sám je spasitelem. Ježíš sám utvořil toto společenství, rodinu, jako nástroj své spásy, výkupnou práci ve jménu lidství. Papež František se skrze svou apoštolskou exhortaci *Amoris Laetitia* snaží obalit masem toto základní učení. Rodina, její povolání a poslání, je opravdu pokladem církve. Mezi rozmanitými duchovními rodinami, které následují spiritualitu sv. Františka, mají sekulární františkáni v tomto směru privilegovanou roli, v tom smyslu, že žijí v rodině a pro rodinu. Nyní sekulární františkáni slaví 40. výročí své současné řehole a je jejich úkolem, aby porozuměli svému životu v rodině jako svému povolání a poslání.

Chudí nejen duchem

Po prázdninách vzpomínáme na uplynulé dny s něhou a nostalgií, protože sluníčko a teplo, byť jakkoliv intenzivní, přináší více radosti a bezstarostných chvil než jiná roční období.

Ale abych to s tou bezstarostností zase nepřeháněla. Zůstala mi po manželově „odchodu na lepší“ na krku chalupa. Asi nejen lidé, ale i opuštěná stavení bez lidského dotyku a láskyplných pozdravení jako „ahoj, chaloupko, jak ses měla?“ chřadnou a skoro všechno přestává fungovat. Nebudu obtěžovat technickými radovánkami, jen pár věcí zmíním.

Naši půdu po léta navštěvuje kuna. Kuna je šelma. Aspoň ta naše určitě. A dostane se na půdu za každých okolností. Tentokrát při vehementním kousání nové díry strhla žebřík, který visí pod střechou a ten při pádu urazil dva zahradní kohoutky. Ale všechno zlé pro něco dobré, taková rarita probudila sousedskou ohleduplnost a všichni chlapi okolo pochopili, že sama ženská chalupu těžko zvládne a začali docela nezištně pomáhat. Nikoli internet, chytrý telefon a další výtobytky mě posunuly do žhavé technické současnosti – ale nově zakoupená sekačka s elektrickým startováním. Jak už to tak v našich krajích bývá: nefungovala. Sousedské koncilium se sešlo a vystavilo diagnózu: špatný vypínač. Dříve narození jistě s výše zmíněnou nostalgií zavzpomínají na dobu, kdy v Čechách nebylo k dostání nic a tak si šikovní čeští chlapi vypomáhali všelijak. Sekačku na trávu vyrobili ze starého luxu a zahradní skleník z lahví od okurek. To všechno jsou dnes kousky úsměvné, až na to, že sekačka z luxu stále funguje, zato nová za jedenáct tisíc nikoliv.

Ale zpátky ke stanovené diagnóze. Soused inženýr vymontoval vypínač, rozložil na prvosoučástky a pravil: „Jasně, je to špatně postavený. Výměna za novej by ničemu nepomohla. Vytisknu vám jinej.“

„Jak vytisknu?“ spadla mi brada.

„No v práci. Na 3D tiskárně.“ A tvářil se přitom, vida můj údiv, docela znuděně.

Takže mám sekačku, která má z místního „NASA servisu“ nový 3D vypínač. No – soudruzi z NDR – to koukáte!

Jaké z toho plyne poučení? Že pokrok se nedá zastavit? – To jistě. Že je užitečné tvářit se jako chudinka? – To určitě taky, až na to, že se nemusím tvářit, s přístroji si opravdu netykám. Hlavní poučení ze všeho plyne, že člověk chudej je pro ostatní požehnáním. A nemusí jít jen o chudobu finanční či přímo existenční, ale o chudobu jakéhokoliv nedostatku. V mém případě o chudobu technického talentu.

Druhá moje chudoba je, že nemám auto, což je na vesnici velký problém. Vozí mě na nákupy kdekdo, z kostela dokonce pan farář. Pan farář taky není žádný bohatec, svých šest kostelů objíždí patnáct let starým autem. I to mu však vypovědělo službu a tak mě přivezl do naší vesnice starým Trabantem, který zdědil po svém předchůdci. To bylo v místní hospůdce zřízené ze staré garáže haló! A němých otázek, kde že ta církve má ty miliardy, o kterých se stále mluví?

Nu, aspoň že němé otázky a ne strohá „ konečná řešení .“

A tak už nemusím snad déle líčit, že moje modlitby za všechny ty dobré sousedy, kteří, do jednoho nevěřící, tak docela křesťansky pomáhají, jsou opravdu vroucí. Určitě by bez mé chudoby tak upřímné a procítěné nebyly.

Věra Eliášková

Milé sestry, milí bratři,

v letošním roce, kdy slavíme 40. výročí naší Řehole, dovoluji si **pozvat k aktivní spolupráci především vás, kteří jste starší, nemocní, osamělí, méně pohybliví**. Zvu vás do Modlitebního a poradního týmu 78 Národního ministra.

Nová Řehole našeho řádu, kterou nám dal papež Pavel VI. roce 1978, reaguje na změny a výzvy II. vatikánského koncilu. A jak se praví v průvodním dopise čtyř generálních ministrů františkánské rodiny, máme si všimnout jejího evangelijního poselství a také přijmout františkánské poselství tj. **návrat k počátkům**, k duchovní zkušenosti Františka z Assisi a hledat v něm inspiraci a vedení. Druhým předpokladem je pozornost k projevům **Ducha ve znamení doby**. A na základě těchto dvou předpokladů máme vycházet **k tvořivosti a spoluodpovědnosti**.

Proto prosím: **pojd'me společně denně především chválit a oslavovat našeho Pána a děkovat** za všechna dobra (viz Žalm 150):

Všechno, co má dech, ať chválí Hospodina!

A také se modlit za sebe navzájem, i za ty naše sestry a bratry, kteří jsou ve složitých nebo těžkých podmínkách a potřebují naší podporu i přímluvu.

V příloze předávám návrh. A pokud máte zájem a chuť, prosím dejte mi vědět jakýmkoliv způsobem. Toto spojení s vámi si zaznamenám a rád budu s vámi v častějším kontaktu.

Děkuji za pochopení, pomoc i spolupráci a přeji všem radost a pohodu na cestě k našemu Pánu ve stopách svatého Františka

Pokoj a dobro!

František Reichel
Národní ministr NBS ČR

Kontakt:

Mobil/SMS: 725 939 385

E-mail: f.reichel@volny.cz

Adresa: Pohoří-Chotouň 80

254 01 Jílové u Prahy

Modlitební a poradní tým Národního ministra 78

Podmínky a modlitby (nejsou povinné, ale doporučené a budu velice rád, když takto budeme často ve společenství s naším Pánem, ale i mezi sebou).

I. Denně

Modlitba Žalmu 150

Aleluja.

Chvalte Boha v jeho svatyni,

Chvalte ho i na obloze, již sklenul svou mocí,

Chvalte ho za jeho bohatýrské činy,

Chvalte ho pro jeho nesmírnou velikost!

Chvalte ho zvukem polnice,

Chvalte ho harfou a citarou,

chvalte ho bubnem a tancem,

chvalte ho strunami a flétnou

chvalte ho zvučnými cimbály

chvalte ho cimbály dunivými!

Všechno, co má dech ať chválí Hospodina!

Aleluja!

(nebo Žalm 145)

Ad Ranní chvály:

Pane pomoz nám, abychom i dnes byli vnímaví ke Tvým vnuknutím a hledali inspiraci jak Tě oslavovat a jak sloužit bližním

Ad Večerní chvály:

Pane žehnej všem členům františkánské rodiny (zejména...)

Ad Kompletář:

Byl jsem tvořivý a přístupoval jsem odpovědně Pane k Tvým výzvám?

II. Týdně

Jít ve všední den na mši svatou nebo navštívit Krista ve svatostánku a děkovat za úžasný dar eucharistie, za to že je stále mezi námi. A kdo nemůže pomodlit se desátek růžence „který ustanovil eucharistií“.

III. Kromě toho se budeme modlit a přinášet své potíže - nemoce a omezení - za sebe navzájem, za sestry a bratry ve službách našemu řádu i církvi a také za ty, kteří žijí v obtížných podmínkách. Tyto konkrétní a aktuální potřeby si budeme navzájem sdělovat.

2. 8. 2018

Světový den chudých

Letos po druhé se bude slavit Světový den chudých o 33. neděli v mezidobí, tj. 18. listopadu. Můžete sami nebo v rámci vašeho Místního bratrského společenství (nebo farnosti) si tento den připomenout při mši svaté nebo modlitbou na tento úmysl. Nebo přispět finanční částkou. Ale pokud byste chtěli opravdu naplnit úmysl Svatého otce Františka, tak se s chudými a potřebnými setkáte – pozvete si je nebo půjdete za nimi. Je to obtížné, že? A to jste četli, jak se svatému Františku nechtělo za tím malomocným?

A když se vám podaří vymyslet, že máte v ten den důležitější věci, tak doporučuji večer při zpytování svědomí si přečíst část 2. kapitoly z Listu sv. Jakuba (14 - 21).

Závěrem, prosím, napište své nápady a zkušenosti do našeho Zpravodaje, abychom v příštím roce mohli Světový den chudých oslavit naplno. Děkuji všem angažujícím se za nápady.

František Reichel

Sbírka na pitnou vodu v Africe pokračuje

Na Evropském kongresu SFŘ a YouFra v srpnu v Litvě (viz článek v tomto Zpravodaji) jsme předali za Národní bratrské společenství SFŘ v ČR dar ve výši 18 800 Kč, který na výzvu v minulém Zpravodaji zaslala některá Místní bratrská společenství. Vzhledem k prázdninám a dovoleným nestačili všude tuto sbírku zajistit a proto bude sbírka pokračovat ještě po celou dobu, kdy slavíme 40. výročí naší Řehole tj. do 25. června 2019. Prosíme tedy členy a Místní bratrská společenství, aby vyjádřili svou solidaritu s bratry a sestrami z Afriky a zaslali svůj finanční dar na účet Národní rady č. **189969375/0300 variabilní symbol (v.s) 2222**. Dar bude použit na vykopání studní v nejchudších oblastech Afriky tj. Malawi, Ugandě a Zimbabwe. Pro vaši představu – vykopání jedné studny přijde na 10 000 Eu – to je asi 250 000 Kč. Prosím podpořte tuto iniciativu i modlitbou. Více informací naleznete na webu. Well4africa.eu.

Markéta Kubešová

Poděkování oblastnímu ministrovi z Vídně

Když napíšete do Rakouska, že byste rádi někoho, kdo vám ukáže Vídeň a trochu s vámi pohovoří, a oblastní ministr vám osobně věnuje několikahodinovou procházku centrem, kterou následně odstůně, protože má v kyčli protézu... Tak tohle jsem opravdu u našich sousedů zažila.

Vězte tedy, že máme ve Vídni dobré přátele v tamních terciářích!

Poděkování patří za milé přijetí a pohostinnost. Další důkaz toho, že jsme jedna velká františkánská rodina

Přikládám společnou fotografii, abyste si ho mohli prohlédnout a zapamatovat, třeba se někdy setkáte na akcích OFS.

Lída Holásková OFS

Oslava 100 let stigmatizace sv. otce Pia z Pietrelciny

Dne 23. září 2018 se uskutečnila přesně v den 50. výročí úmrtí **svatého Pia z Pietrelciny** oslava výročí 100 let od jeho stigmatizace. Oslava poběhla v kostele Panny Marie Královny andělů při klášteře kapucínů v Praze na Hradčanech

Po úvodní modlitbě růžence sloužil otec Bonaventurra Štivar, OFM Cap. mši svatou. Poté jsme se pomodlili litanie ke sv. Piovi, byla možnost uctít i jeho ostatky.

Na závěr jsme v klášteře kapucínů poseděli a popovídali si při kávě.

Za pořádající Sekulární františkánský řád a Provincii kapucínů

František Reichel, OFS

Pavel Vaněček, OFS

Pout' NBS na Svatý Hostýn

V září roku 1892 se naši předchůdci – terciáři poprvé sešli na Svatém Hostýně. Letos při 125. výročí naše setkání se konalo na svátek Sedmiboletné Panny Marie. Pout' jsme zahájili již v pátek na svátek Povýšení svatého kříže večer mši svatou ve 22 h. v kapli poutního domu. Tento pozdní termín zapříčinila situace na dálnici D1. Ale vše probíhalo v pohodě a tak při mši svaté jsme se pomodlili i večerní chvály a po ní kompletář. Následovala celonoční adorace u vystavené Nejsvětější svátosti – byla celonočně obsazena a skončila až při ranních chválách s následnou modlitbou růžence. Tradičním ústředním bodem pouti byla mše svatá v 10.15 hod v bazilice, kterou sloužil otec provinciál Stanislav Gryń, OFMConv a koncelebrovali kněží ze všech tří františkánských řádů (bylo jich pět – dva františkáni, dva kapucíni a jeden minorita). Již při této mši svaté jsme si připomněli důvod naší letošní oslavy. Dík našemu Pánu a Svatému otci Pavlu VI. za novou Řeholi, jejíž 40. výročí si celý rok připomínáme. Následně jsme se sešli v Jurkovičově sále k besedě a popovídání. Besedu uvedl bratr Jiří Šenkýř úvahou nad Dopisem čtyř generálních ministrů, kteří připravovali tuto novou Řeholi. Bratr Jiří položil důraz na aktualizaci tohoto dopisu (viz článek v tomto Zpravodaji NBS). Následovala velmi bohatá a pestrá část, při které sestry a bratři informovali o činnosti a aktivitách v jednotlivých Místních bratrských společenstvích – mnohá z nich byla i pozvánkami na konkrétní akce v nejbližším období. Při tomto našem setkání byly k dispozici i knihy s františkánskou literaturou, které jsme obdrželi zdarma od Sester františkánského apoštolátu v Praze Dejvicích. Velký zájem byl i o propisovačky s připomínkou 40 let našeho řádu. (Cena 30.- Kč. Můžete je pro vaše MBS získat od členů Národní rady. Při tomto setkání byl na stole relikviář s ostatky 14 pražských mučedníků – františkánů (při mši svaté byl rovněž na oltáři). Zhotovil ho bratr Lumír Hurník z MBS v Havířově. Na závěr jsme sešli v bazilice, abychom oslavili a poděkovali Pánu za dar nové Řehole a to obnovou slibu profese a slavnostním požehnáním včetně chvalozpěvu TeDeum. K obnově slibu vydalo NBS pamětní list, který zde každý obdržel. Potěšitelné je, že letošní pout' měla i mezinárodní charakter – zúčastnila se jí zástupkyně Národního ministra rakouského NBS a mezi našimi kněžími byl dva Poláci. Kromě toho na pouti bylo i několik sester o berlích – jen sanitkou, kterou řídil člen maltézskeho řádu Jiří Strašek přijely čtyři.

Za všechno Bohu díky a pokud Pán dá, sejdem se příští rok při naší františkánské pouti na Svatém Hostýně na Slavnost Povýšení svatého kříže (14. 9. 2019), abychom si zde připomněli a oslavili 30. výročí kanonizace svaté Anežky, zakladatelky terciářů v naší vlasti.

František Reichel

Obnova slibu profese

V rámci 40. výročí našeho řádu doporučujeme všem členům obnovu slibu profese a prosíme členy rad MBS, aby tuto obnovu slavnostním formátem zařadili do programu setkání v průběhu tohoto jubilejního roku tj. do 25. června 2019.

Návrh programu lze doporučit tak, jak probíhal při pouti na Svatý Hostýn:

- 1) Píseň „Učiň mne Pane nástrojem“
- 2) četba evangelia Mat 5,1-16
- 3) četba Řehole Hlava II odst. 5 a 6.
- 4) obnova slibu profese
- 5) Tedeum

K této příležitosti vydalo NBS Pamětní list, který vám rádi zašleme.

František Reichel

Františkánská lesní stezka ke světovému Dni modliteb za péči o Stvoření v Hradci Králové

Na druhý ročník Františkánské lesní stezky ke světovému Dni modliteb za péči o Stvoření, která proběhla 1. září letošního roku, opět pozvalo všechny zájemce Místní bratrské společenství Sekulárního řádu sv. Františka v Hradci Králové.

Papež František ve třetím roce svého pontifikátu přichází s revoluční encyklikou *Laudato si*, která je zaměřena na životní prostředí, na naši odpovědnost vůči planetě Zemi a životu na ní. V roce 2015 pak přidává katolickou církev ke Světovému dni modlitby za ochranu Stvoření, který slaví křesťanské církve vždy 1. září. To byl také důvod, proč Místní bratrské společenství Sekulárního řádu sv. Františka v Hradci Králové zorganizovalo poprvé loni pro veřejnost pochod s názvem „Františkánská lesní stezka ke světovému Dni modliteb za péči o Stvoření“. Pro značný zájem stezka pokračovala letos druhým ročníkem a akce se tak stává pomalu tradicí. Dalším důvodem, proč hradečtí terciáři akci pořádají, je uvědomění si, že i my jsme od počátku povoláni ke spolupráci se Stvořitelem na procesu stvoření, neboť Stvoření je proces, který stále běží. Velkým vzorem je v tom právě sv. František.

Pout' započala, stejně jako loni, mší svatou v kostele sv. Jiří v Býšti nedaleko Hradce Králové v devět hodin. Otec Tomáš Kvasnička při ní udělil požehnání všem poutníkům před cestou. Poté se poutníci vydali hradeckými lesy po naučné stezce „Koliba“ do Hradce Králové. Stezku vybudoval podnik Lesy České republiky. Má celkem 15 zastavení s pěknými informačními tabulemi, které postupně představují jednotlivé dřeviny zastoupené v porostech a způsoby hospodaření v nich. Hradečtí terciáři počet zastavení zvýšili celkem na 20 a nezůstali jen u lesnických textů, ale na každém zastavení si všichni vyslechli krátkou myšlenku z encykliky *Laudato si* a z dalších pramenů, například z knihy *Tváří v tvář Zemi* od Marka Orko Váchy, která je vysvětlujícím textem k encyklice apod. Texty směřovaly k zamyšlení nad tématem Stvoření, péče o životní prostředí a ochrany přírody. Nechyběly ani názory ekologů a hydrologů na současnou ekologickou situaci. Každé zastavení bylo ukončeno vždy nějakým zajímavým citátem známé osobnosti.

V lesním tichu pak poutníci mohli odkrývat netušené souvislosti mezi ekologií, křesťanskou vírou a františkánským přístupem ke Stvoření a přírodě. Cestu doprovodila i „Píseň bratra Slunce“ od sv. Františka nebo píseň „Učiň mne, Pane, nástrojem“ a také litanie za dobré počasí.

Přestože tento den přišlo, sešlo se více účastníků, než loni. Celá trasa měřila asi 10 km a v závěru, u rybníku Biřička na Novém Hradci Králové, nechyběl Chvalozpěv stvoření, jehož autorem nebyl nikdo jiný než sv. František z Assisi a podle něhož pojmenoval také papež František svou encykliku *Laudato si* (v překl. „Pochválen buď“).

Br. Tadeáš M. Weisbauer, OFS
sekretář MBS Hradec Králové

Třetí evropský kongres SFRŽ a Youfra

se konal 20. - 26.8.2018 v Litvě. Z 34 evropských zemí přijelo 136 účastníků – 88 terciářů a 48 členů františkánské mládeže. Naši republiku jsme zastupovali 4 – P. Antonín Klaret Dabrowski OFM, Hana Brigita Reichsfeld, Jitka Habánová a já. Kongres jsme zahájili slavnostní mší svatou v katedrální bazilice v Kaunasu. Mottem celého kongresu bylo: „Z nitra toho, kdo ve Mne věří, potečou proudy živé vody“ (J 7,38).

Náš generální ministr Tibor Kauser vyslovil v úvodu kongresu přání, aby naše jednání začalo, pokračovalo i končilo s Kristem.

První večer byl seznamovací – o každé zemi jsme shlédli krátké video a pak zástupci jednotlivých národů nabídli ostatním něco typického ze své kuchyně – naše plzeňské pivo se setkal s nadšeným zahučením v sále.

Další dny probíhaly s velmi intenzivním pracovním a duchovním programem – pracovali jsme ve skupinách, vyslechli zajímavé přednášky, navštívili jsme Litevská posvátná místa - svatyně Šiluva se zázračným obrazem Matky Boží, Horu křížů – velmi silné duchovní místo, kde Litevci stavěli své typické krásné dřevěné vyřezávané kříže svým blízkým, kteří se „ztratili“ v době komunistického teroru. Vládnoucí složky místo několikrát srovnaly se zemí, ale lidé kříže vždy znovu postavili. V nedávné době vznikl v blízkosti františkánský klášter a místo je nazýváno Litevskou Alvernou. Byli jsme zde přítomni také slavnostního požehnání Kříže evropské františkánské rodiny.

V dalších 2 dnech jsme byli ubytováni v rodinách terciářů ve městě Kretinga, cestou tam jsme byli královsky pohoštěni v restauraci patřící jedné z regionálních ministyní SFRŽ, která měla z našeho příjezdu nelíčenou radost a jak jsme se posléze dověděli, i celý kongres významně financovala. Byla pro nás krásným příkladem radostné štědrosti.

V Kretinze jsme byli rozděleni do 7 pracovních skupin a navštívili jsme několik pracovišť sociálních služeb (domov důchodců, léčebnu závislých, dětský domov, onkologicky nemocné...) Naši průvodci byli chvílemi dojata krásnými okamžiky setkání a vzájemných projevů lásky a sympatií. Měli jsme i čas na krátkou relaxaci u moře a díky krásnému počasí jsme se mohli i vykoupat. Ve čtvrtek večer pro nás pak místní terciáři připravili slavnost na nádvoří kostela, kde jsme se aktivně účastnili programu – každý za svůj národ zazpíval národní píseň, zatančil národní tanec, i kroj byl vítán. Bylo krásné pozorovat rozmanitost a umění všech účastníků. Naše polka na závěr večera roztančila téměř všechny diváky. V pátek jsme se vydali do Zemaičin kalvárie, prožili jsme mši svatou s místním biskupem a pak jsme se vydali na 7 km dlouhou křížovou cestu se zastaveními v malých kaplích v okolí centrálního chrámu. Podle místního zvyku jsme si také při připomínce Ježíšových třech pádů třikrát lehli na zem do podoby kříže a modlili se vleže.

Po návratu do Kaunasu jsme se chystali večer vyjít do ulic s připravenou evangelizací, ale Boží vůle byla jiná – těsně před začátkem evangelizace se strhla bouře s velkým lijákem, takže lidé se přišli do katedrály schovat i bez našeho snažení a zde jsme prožili krásnou adoraci se třemi svědectvími (jedno z nich měla Hanka Brigita) – hezké bylo, že v textu jedné z písní jsme zpívali: „...Tvá láska je jak bouře...“.

V sobotu ráno se naše česká skupinka musela rozloučit, abychom stihli včas dojet domů - všichni přítomní k nám vztáhli ruce a zazpívali litevské františkánské požehnání – bylo to velmi dojemné.

Litevští terciáři byli všichni nesmírně milí, obětaví, „snesli by nám modré s nebe“. Náš velký dík patřil celému týmu v čele s národní ministryní Virginíí Mickute. Obdivovali jsme jejich profesionalitu, výdrž, nasazení, ochotu a vlídnost. Pěkné bylo, že jsem ani v našich řadách nezaznamenala žádné reptání nebo požadavky – byli jsme jak ovečky – každý pěkně šel, kam mu pořadatelé určili. Mše a chvály doprovázeli hudbou litevští mladí a jejich krásné hlasy a melodie nám ještě dlouho zněly v srdci. Byli jsme velmi vděční za doprovod našich kněží – nepočítala jsem přesně, ale mohlo jich být s námi kolem 30.

Mám-li celý kongres shrnout – myslím, že hlavní myšlenkou bylo prožívat naše bratrství mezi sebou ve stá-

lé přítomnosti Božího Ducha. Všímat si potřebných kolem nás – mít pro ně otevřené srdce.

Jedním z konkrétních výsledků kongresu byla i podpora projektu Well4Africa (kopání studní pro naše africké bratry – viz článek v posledním Zpravodaji), kdy jsme jen za naši republiku mohli s radostí předat 18 800,- Kč, za které patří velký dík vám všem dárcům a vám, kteří se za toto dílo modlíte.

(Kdo jste nestihli – nezoufejte, sbírka pokračuje i nadále).

Pro tento Litevský kongres byla vytvořena i krásná ikona Matky Boží – Královny františkánské rodiny, která nás celým kongresem provázela. Ikona je putovní a možná, bude-li zájem, zavítá časem i do naší republiky, abychom se ještě více spojili v modlitbě za naši františkánskou rodinu a za Evropu.

Pokoj a dobro

Markéta Terezie Kubešová, zástupce SFRČ ČR v Mezinárodní Radě

XXXVII. ročník Cyrilometodějské pouti

Letošní putování z Levého Hradce na Velehrad jsme podle tradice zahájili v kostele Svatého Klimenta na Levém Hradci v sobotu 17. února. Mši svatou sloužil provinciál františkánského řádu otec Jakub Sadílek, OFM. Odtud jsme se vydali na cestu ke kostelu Panny Marie andělské u kláštera kapucínů na v Praze na Hradčanech. Zde druhý den sloužil pro poutníky mši svatou otec Bonaventura Štivar, OFM Cap. Další cesta nás vedla přes Karlův most až na hranice Prahy do Koloděj.

V dalších etapách (jejich délka byla 20 – 25 km) se osvědčila loňská úprava našeho putování, tj. pravidelně o každém třetím víkendu v měsíci – takže nás chodilo 20 – 25. Naše další putování dále pokračovalo přes Kostelec nad Černými Lesy, starobyloou Kouřim, Čáslav, Seč a Chrast. V 8. etapě jsme pak slavili Slavnost seslání Ducha svatého v nově opravené mariánské bazilice na Chlomku u Luže. Dále nás trasa pouti vedla přes Litomyšl do Českomoravské Fatimy – Koclířova, kde nás provedl otec Pavel Dokládál.

Po překročení zemských hranic jsme na Moravě pokračovali v putování přes Moravskou Třebovou, Městečko Trnávka a Konice do Prostějova, kam jsme došli ve XIII. etapě v neděli 15. 7. Závěrečné putování probíhalo od středy 22. srpna z Prostějova souběžně s XVIII. moravskou pěší hvězdnicovou poutí na Velehrad, kam jsme došli přes Chříby (Bunč) v 16. etapě v pátek 24. srpna přesně v poledne při modlitbě Anděl Páně. Část našich poutníků pak došla na Klimentek, kde se spojila s moravskými poutníky, část pak do Boršic, kde večerní mši svatou sloužil Mons. Jan Peňáz. V sobotu jsme absolvovali posledních 8 km z Boršic přes Zlechov a Tupesy na Velehrad, kde sloužil závěrečnou poutní mši svatou biskup Mons. Pavel Posád. Nás „levohradeckých poutníků“ zde bylo 21. Zakončení bylo tradiční: modlitba jednoho desátku růžence v kapli u hrobu arcibiskupa Antonína C. Stojana a společné foto na nádvoří u sochy BSP. Děkujeme Pánu a také všem dobrodincům. A těšíme se na zahájení XXXVIII. ročníku v sobotu 16. února 2019 při mši svaté na Levém Hradci.

František Reichel

Dny lidí dobré vůle – Velehrad 2018

Ve dnech 4. a 5. července se konaly na Velehradě již po devatenácté Dny lidí dobré vůle, které patří mezi jedny z největších cyrilometodějských oslav u nás. Na Velehrad přijíždí každoročně velké množství poutníků, pro které je připraven po oba dva dny bohatý program. Již druhým rokem jsme se za náš Sekulární františkánský řád zúčastnili aktivně tohoto dění a během oslav jsme se připojili k prezentaci ostatních církevních hnutí a komunit. Na stánku SFRČ jsme měli připraveny letáčky se základními informacemi o našem řádu. Každému, kdo projevil zájem, jsme věnovali nejen rozhovor, ale i připravené materiály. Jsme rádi, že jsme mohli i tímto nepatrným způsobem rozšířit povědomí mezi lidmi o způsobu života sekulárních františkánů.

Alena Růžena Hrbková OFS

Zpráva o cestě do Rakouska a jejich NVK 22. - 24. VI. 2018

NÁRODNÍ VOLEBNÍ KAPITULA RAKOUSKO:

Datum: 22-24.VI. 2018

Kde: Vöcklabruck, seminární dům Sv. Kláry

Předsedající: Mariette Fleur OFS z Holandska a P. Peter Zitha OFM z Keni.

Přítomno : 34 členů s aktivním i pasívním volebním právem z možných 36

Od rakouského národního ministra bratra Liberata (Alfred Obermaier OFS) jsme obdrželi milé pozvání na slavení Rakouské národní volební kapituly.

V roce 2017 mělo Rakousko 1137 bratří a sester v 62 místních bratrských společenstvích, přičemž před 10 lety bylo členů 2000. Problém známe i u nás: starší umírají a mladých přichází málo. 72% členů je starší než 70 let. Ročně umírá 25 % členů (dle statistiky z Jižního Tyrolska), jinde se to může lišit..

Rakousko má 5 regionů: Rakousko-střed, Rakousko-jih. Rakousko-východ, Jižní Tyrolsko a Rakousko-západ. Regionální rada se schází 3x ročně. Každý region má šestičlennou oblastní radu a každý její člen má volební právo = 30 osob + 6 členů odstupující národní rady, tedy 36 členů s volebním právem. Kandidáti z MBS mohou být pouze zvoleni, aktivní hlasovací právo nemají.

Všichni účastníci kapituly obdrželi kandidátku s fotografií, jménem a pozicí, kterou dotyční členové zastávali a na co kandidují. Také jsme obdrželi soubor fotografií a jmen všech účastníků kapituly včetně kontaktů. Většina bratří a sester v Rakousku mluví jen německy, ale zájmu o komunikaci, ochotě a pohostinnosti to neubírá.

pátek 22.června

15:00. Nejprve byly proneseny pozdravy předsedajícími zástupci Generálního ministra a církve a pak jsem se přihlásila o slovo s pozdravy z Česka a návrhy na spolupráci (vzájemné návštěvy poutí v Rakousku a u nás a také spolupráce a vzájemný kontakt mezi jednotlivými MBS v Rakousku a u nás. Při této příležitosti jsem předala dárek – zasklený, paličkovaný obrázek Svaté Anežky české. Moc se jim líbila, byli nadšení. Pak následovaly Zprávy o činnosti jednotlivých členů Národní rady. Vše bylo v provedení power pointových prezentací a bylo to velmi poutavé.

Po přestávce byly předneseny Zprávy z jednotlivých regionů. Bylo tam mnoho zajímavých informací, opět mluvené slovo doplněné power pointovou prezentací. Po večeři byly předneseny informace z Generální kapituly sestrou Silvií Giuliani.

sobota 23.6,2018

9:00 Podnětný referát na téma: „Napětí mezi administrativou a duchovním životem přednesl P. Fritz Wenigwieser, OFM

10:30 Téma: 40 let naší Řehole – opět power point a mluvené slovo

11:30 Prezentace vzdělávacích materiálů pro období iniciační formace (období před profesí) v OFS

14:30 příspěvky týkající se voleb od delegátů, generálního ministra a generálních duchovních asistentů

15:15 Volby nové Národní rady OFS v Rakousku

19:15 Slavení mše svaté s instalací a slibem nové Národní rady

neděle 24.6. 2018

9:00 Partnerství s OFS Keňa ve východní Africe

9:45 Info o řadě rakouských projektů, do nichž se zapojují různá místní bratrská společenství

Předání ocenění – dostali jsme krásnou svíci s Tau; fotografování

11:15 slavení mše svaté s obnovou profesních slibů

Postřeh pro zajímavost: v Národní radě jsou jen dva bratři - národní ministr Franz Spanner OFS a člen mezinárodní rady bratr Alfred Obermaier OFS, na všechny další služby byly zvoleny sestry.

Během prezentace regionů nám byly nabídnuty jejich poutě např. pout' k Panně Marii Weissensteinské v září, Panna Maria v Puchheimu, nedaleko od naší hranice na jihu Čech pší pout' na Zeissberg. Nový národní ministr Franz Spanner by se rád dohodl na společné pouti do Mariazell.

Nezapomenutelná vstřícnost, zájem o vzájemné poznávání i pohostinnost.

Proto Vás všechny zvu, **začněme**, kromě Slovenska, spolupracovat a setkávat se také se sestrami a s bratry z Rakouska, s nimiž nás spojuje také dlouhá společná historie a pro mnohé z Čech je to i podstatně blíží. Oni si všeho, co máme společného, velmi cení a památky na tu dobu jsou velmi krásné a udržované.

Tak krásné bratrské společenství nelze popsat, je nutné je zažít.

Zapsala: Marie Magdalena Janáčková

Letní františkánská dovolená v Sušici

Za poslední léta jsem si moc oblíbila Šumavu, zvláště Sušici a jsem Bohu moc vděčná za seznámení s místním společenstvím sušických terciářů. Abych tuto radost mohla sdílet i s ostatními bratry a sestrami, nabídla jsem v našem společenství možnost letní dovolené v Sušici. Nabídky využil bratr Tom, se kterým jsme tuto dovolenou zorganizovali. Pozvání do Sušice přijali další naši přátelé. Mnozí z nich s námi chodí na poutě či na biblické hodiny nebo jsme se s nimi setkali při jiných příležitostech.

Každý den jsme měli možnost účastnit se mše svaté buď v klášterním kostele sv. Felixe nebo ve farním kostele sv. Václava. Mnozí z nás se zapojovali ke společné ranní a večerní modlitbě chval. Kdo měl zájem, účastnil se společných výletů do přírody a okolí na krásná a zajímavá místa, například Velhartice, hrad Kašperk, poutní místo Strašín, Andělíček, farma u Melcherů....

Jsem také moc vděčná místním sušickým terciářům za jejich pomoc s organizací při výletu na Šumavu a za společné setkání u grilování na dvoře místního kláštera kapucínů. V neposlední řadě také děkuji za veškerou vstřícnost a pohostinnost bratrům kapucínům.

Alena Růžena Hrbková OFS

Františkánské exercicie Olomouc

„Ježíš Kristus v mém životě“, tak zněl název letošních františkánských exercicií, které pořádalo MBS Olomouc-rodiny. Zázemí jsme měli v klášteře kapucínů a po celou dobu nás provázela sestra Lucie Cincialová, generální představená milosrdných sester III. řádu sv. Františka.

Exercicie jsme zahájili ve čtvrtek mší svatou v kostele u kapucínů, po které následovala večere a úvodní přednáška s. Lucie. Následně zavládlo silencium a každý z nás měl možnost osobně se zamyslet nad otázkou - co jsem dnes udělal pro Ježíše, co jsem dnes udělal s Ježíšem a co udělal Pán Ježíš pro mě?

Během pátku jsme měli možnost učit se vědomě prožívat náš vztah s Kristem. Zastavit se, dívat se na kříž a nezůstávat lhostejnými k utrpení Krista na kříži, které podstoupil z lásky k nám. Zakusit a uvědomit si, že Boha nezajímají naše hříchy, ale naše srdce.

Po celonoční adoraci jsme v sobotu mohli prožívat skrze Písmo svaté, že nás Pán Ježíš již nenazývá služebníky, ale nazývá nás svými přáteli, což je veliký projev důvěry. A tak stále v našich srdcích zaznívá otázka: Může se mnou Ježíš Kristus počítat a jednat jako se svým přítelem?

Příběh z evangelia o dvou sestrách Martě a Marii a jejich setkání s Kristem nám přiblížil, jak Bůh obdařil každého z nás rozličnými dary. Jak Bůh každého z nás miluje svým jedinečným způsobem.

Exercicie jsme ukončili v neděli závěrečnou přednáškou a mší svatou. Díky Bohu za tento čas strávený u bratří kapucínů, za jejich přítomnost, za společenství bratří a sester a díky všem, kteří pro nás tyto exercicie uspořádali.

Alena Růžena Hrbková OFS

Duchovní obnova pro členy SFŘ Hoješín

Hoješín

Tato dědinka se nachází v chrudimském okrese poblíž přehrady Seč. V okolí je krásná příroda a jezdí sem spousta lidí na dovolenou, aby zde v horkém počasí léta využila sluníčka a koupání.

V Hoješíně je bývalý zámek, který se stal v 50. letech minulého století útočištěm pro sestry z kongregace Školských sester sv. Františka. V současnosti jsou v Hoješíně tři sestřičky této kongregace a areál zámku je využíván pro ubytování při různých duchovních akcích a také při táborech dětí i pro příležitostné zájemce, hlavně rodiny s dětmi. Hned, jak vstoupíte na půdu zámeckého areálu, poznáte, že jste na vzácném promodleném místě a sestřičky jsou laskavé, hodné a ochotné. Ráda říkám, že zdejší místo je předpokojem ráje.

V tomto klášteře zemřela sestra Eliška Pretschnerová, která snad bude brzy blahorečena. Stále je zde na ní vzpomínáno s velkou úctou a návštěvníci si mohou prohlédnout skromný pokojíček, kde tato vzácná žena vydechla naposledy.

Je zde velmi pěkná kaple, zasvěcená nanebevzetí Panny Marie, zachovaná ve stavu, jak ji nechala zbudovat sestra Eliška. Je to již moderní, ale velmi citlivé pojetí. Zajímavé, kromě oltáře, jsou zde dvě mozaiky – Panny Marie a sv. Františka a pak také skleněná křížová cesta, která se při modlitbě může rozsvítit. Má zelenou barvu. Hlavním motivem oltáře je trnová koruna. Pro nás Jihlavačky bylo radostné překvapení, že veškeré truhlářské práce zde dělali truhláři z Jihlavy.

Sestřičky v Hoješíně mají neustále hodně práce a také jejich zdraví jim občas neslouží tak, aby se věnovaly svým povinnostem bez bolestí. Hlavní organizátorkou nejrůznějších akcí je sestra Grácie, která také hraje na kytaru a klávesy. Navíc velmi pěkně zpívá. Hudební doprovod mší svatých a pobožností byl opravdu hezký.

Duchovní obnova

Od pátku 30. června do neděle 2. července se zde konala duchovní obnova pro členy SFŘ tématicky zaměřená na vztah sv. Františka k Panně Marii. Od nás z jihlavského MBS jsme se zúčastnily tři sestry. Přednášky vedla sestra Ludmila Pospíšilová, která přijela z Prahy a vzdor svým zdravotním potížím navazuje touto akcí na přednášky v Institutu františkánských studií, který stále vede. Byla jsem v Hoješíně již potřetí a všem radím, aby toto místo navštívili. Jenom nyní – nejspíš téměř rok- nebude zámek k dispozici, protože zde proběhnou rozsáhlé renovace.

Oficiálně začala naše obnova mší svatou v pátek k večeru, celou dobu nás duchovně doprovázel P. Michael Pometlo OFM z Prahy, skvělý kněz a zpovědník. Potom byla večere, při které jsme se seznámili. Celkem nás bylo 14 z různých koutů republiky. Potom začalo mlčení neboli silentium, abychom se soustředili na duchovní záležitosti. Při snídaních, obědech i večerích nám sestřička Ludmila mlčení zpříjemňovala krásnou, většinou duchovní hudbou. Její přednášky jsou vždy velmi pěkné a inspirativní.

Jedna sestra od nás z Jihlavy je nadšená zahradnice, a tak nemohla vidět chudinky kytičky a jiné užitečné rostlinky zužované plevelem. Pustila se do práce ve volných chvílích a její nadšení bylo nakažlivé. V sobotu k večeru už nás pracovalo asi 6.

V sobotu jsme se modlili sedmiradostný růženec, který má františkánskou tradici. Historie vzniku: jeden mladík ve středověku nosil každý den Panně Marii květiny. Potom se však chystal vstoupit k františkánům a moc ho mrzelo, že už to nebude moci dělat. Pannu Marii velmi miloval a v noci měl sen, kde ho Bohorodička vyzvala k modlitbě sedmdesáti dvou Zdrávasů, při kterých by vzpomínal na jejich sedm radostí. Měl velikou radost, že místo květin může takto Panně Marii sloužit a od té doby se modlil růženec se 72 Zdrávasy. Za celou dobu prodělalo sedm určených tajemství svůj vývoj. Kromě sedmiradostného růvence existuje, jak asi všichni víte, i růženec sedmibolestný

Oběd v neděli bylo první jídlo, při kterém jsme nemuseli mlčet. Ten den přijely dvě školské sestry z Prahy, aby pak odvezly sestru Ludmilu do jejího trvalého bydliště. Jedna z nich byla mladá a krásná, až srdce usedalo a měla béžový hábit. Působí v Itálii. V neděli po obědě nám pomáhal s nádobím dokonce i P. Michael. V jeho společnosti se člověk cítí krásně, přes svůj pokročilý věk a zdravotní potíže je duchem stále mladý, žertuje a jedna z nás z Jihlavy dostala dokonce při mytí nádobí nakažlivý záchvat smíchu.

Tím vlastně duchovní obnova končila. Sestřička Grácie a sluncem i květinami provoněná zahrada kolem kláštera se s námi loučily. Cestou do Jihlavy jsme se ještě zastavily u jedné kapličky, která byla na místě vybudována z vděčnosti místní rodiny, protože se tu zázračně uzdravil jeden z jejich členů. Kaplička je moderní, jak exteriér, tak interiér je velmi krásný.

Byly jsme velmi rády, že jsme se obnovy zúčastnily a zůstanou nám krásné vzpomínky. Ještě jednou vybízím bratry a sestry, aby si nenechali ujít příležitost, a až bude zámek po renovaci v provozu, se tam určitě vypravili.

Jana Heroutová OFS

Dne 18. října by oslavil devadesátiny br. Česlav Křížala OFM. Místo jeho posledního odpočinku je ve společném hrobě bratří františkánů v Moravské Třebové. Rádi bychom si jeho působení v našich společenstvích připomněli a oslavili jeho nedožitě narozeniny v neděli dne 21. října 2018. Sejdeme se v 11. hodin v klášterním kostele na mši svatě, poté bychom se procházkou (případně auty) vydali na hřbitov a nakonec jsou všichni zváni na malé posezení do klášterního refektáře (dovezené občerstvení vítáno).

Jindřiška Kučerová

MBS Brandýs nad Orlicí

Bratr Česlav Křížala OFM by v říjnu oslavil své 90. narozeniny

Dovolím si pár vzpomínek a postřehů o tom, jak jsem se s ním setkal a co jsem v jeho blízkosti poznal.

Pocházím z farnosti Kyjov a jméno bratra Česlava jsem prvně zaregistroval někdy začátkem devadesátých let v nedělních ohláškách v souvislosti s jeho návštěvou Kyjova. Měl přijet a opakovaně při několika večerních mších svatých kázat a představit zájemcům aktivitu františkánského terciářského řádu. Kyjováci se sice do SFŘ nenahrnuli, ale zato ve vedlejší farnosti Milotice vzniklo nové MBS. Chodil tam i tehdejší kyjovský pan farář a toto společenství funguje dodnes.

Prvně jsem viděl Česlava na vlastní oči v roce 1996. To mě má budoucí manželka pozvala na návštěvu na setkání MBS Moravská Třebová II. A tehdy jsem od něj dostal na krk jeho rukou vyřezané TAUko. Dodnes mám schované i to druhé, co jsem od něj dostal na mé obláček. (PS: nenosím je, protože mám přerušené členství v SFŘ).

Na pravidelných schůzkách SFŘ mne Česlav zaujal svou zarputilou skromností. Vždy měl připravený program-osnovu svých promluv a tu dodržel. I když se musím přiznat, že jsem při nich mnohdy klimbal... Ale mnohdy pro nás nudná témata uměl skvěle oživit svými životními zážitky nebo hláškami.

I s přibývajícími léty se mu nechtělo jen tak předávat duchovní asistence ve společenstvích, která mnohde zakládá a býval tak pro ně „emeritním“ duchovním asistentem. Bez cestování prostě nemohl žít. Byla to jeho náplň a způsob jeho evangelizačního života.

Těžko říct, co by říkal na nynější stále bláznivější, zrychlující se a měnící se dobu. Mezi čtyřma očima si mi jednou posteskl, že některým věcem, které probíhají uvnitř řádu sice nerozumí, ale rozhodnutí spolubratrů respektuje a poslechne. Toť příklad pokory, o které tak často hovořil v promluvách.

Angažoval jsem se v organizaci prvních tří poutí k Česlavovu hrobu. Tato vzpomínková setkání nyní pokračují samovolně i dál z podnětu jiných MBS. K jedné z prvních pozvánek jsem v emailu připojil prosbu na přímluvu bratra Česlava za uzdravení jednoho kněze z rakoviny. Koho mohlo napadnout, že Pán Bůh místo něj takto uzdraví jednu nemocnou sestru ze SFŘ? A ta o tom později svědčila právě na této vzpomínkové akci.

Dnešní postmoderní doba nás zahlcuje mnoha zážitky a informacemi. Napadá mě, že dochází i díky tomu k jakémusi cílenému či řízenému zapomínání. Snad se tedy cíleně nezapomene i na tohoto velkého malého muže - oživovatele SFŘ v českých zemích.

Společenství	Příjmení	Jméno	Profes	Výročí profese
Brandýs nad Orlicí	Dlouhý	Vladimír	03.11.1968	50
Praha PMS	Lendrová	Růžena	07.10.1973	45
Havířov	Svobodová	Eliška	28.12.1978	40
Olomouc	Hradilová	Marie	04.10.1988	30
Praha - Krč	Ječmen	Petr	01.11.1988	30
Praha Spořilov	Mlčoch	Lubomír	06.12.1988	30
Moravská Třebová I	Bílek	Jan	02.10.1993	25
Praha PMS	Jonáková	Jana	10.10.1993	25
Plzeň	Lodrová	Věra	18.10.1993	25
Nivnice	Bradáč	František	04.10.1998	20
Olomouc rodiny	Cásková	Elena	05.10.1998	20
Praha Spořilov	Pavela	Josef	10.10.1998	20
Praha Spořilov	Myslilová	Marie	07.11.1998	20
Karviná	Kudličková	Helena	20.12.1998	20
Slatiňany	Hanušová	Ladislava	02.10.2003	15
Praha Sv. Josef	Boháč	Jasoň	06.10.2003	15
Praha Spořilov	Vejrostová	Alena	18.10.2003	15
Nivnice	Bršlicová	Anna	08.12.2003	15
Stará Boleslav	Novák	František	05.10.2008	10
Český Těšín	Kielkowská	Elzbieta	17.10.2008	10
Jihlava	Pacalová	Adéla	17.11.2008	10
Jihlava	Pacalová	Marie	17.11.2008	10
Zlín	Zelík	Roman	03.12.2008	10
Havířov	Pavlasová	Markéta	06.12.2008	10
Jindřichův Hradec	Baxová	Jana	22.10.2013	5
Slatiňany	Habartová	Fabiola	04.11.2013	5
Brno, Husovice	Doležal	Libor	10.11.2013	5
Brno, kapucíni	Janatová	Iveta	18.11.2013	5
Olomouc rodiny	Horká	Jana	15.12.2013	5
Praha Sv. Josef	Dlasková	Alena	16.12.2013	5

Uzávěrka dalšího čísla Zpravodaje bude 12. 12. 2018.

Národní bratrské společenství Sekulárního františkánského řádu v České republice

adresa sekretariátu: KLÁŠTER KAPUCÍNŮ, Sekretariát NR SFR v ČR,

Kapucínské náměstí 303/5, 602 00 BRNO

email: info@sfr.cz

IČO: 00676560

[htt://www.sfr.cz](http://www.sfr.cz)